

[Poul Møller.]

jord og fast ejendom? Vil den ikke betyde, at flere mennesker vil sælge nu, da de skal betale afgift af salget? Naturligvis vil det ikke det. Hvorfor skulle det forhold, at en skat, en afgift, skal berigtiges ved salg, medføre, at man strømmer til for at sælge mere jord? Jeg forstår ikke teorien.

Hvad angår det lovforslag, vi drøftede i formiddags, om grundstigningsskyld, kan man i teorien sige, at hvis man gør grundene tilstrækkeligt dyre at leve på, tvinger man folk til at sælge; det er jo det, man ønsker, at de mennesker, der bor på disse grunde, skal tvinges til at sælge deres huse, for at grundene kan blive mere rationelt udnyttede; man vil forøge udbuddet af grunde til industribrug, til højhusbebyggelse o. s. v. Se, det kan man forstå. Men dette lovforslag, der drejer sig om en afgift, der effektueres i salgøjeblikket, vil tværtimod medføre, at udbuddet af grunde vil falde, og vil derfor modvirke det, man har til hensigt med det lovforslag, det høje ting drøftede i formiddags. Og medens forhandlingerne om det går sin gang her i tinget, vil ejendomshandelen gå i stå. Jeg har her breve fra 2-3 sagførere, som har skrevet til mig om denne sag. De skriver, at de er i gang med ejendomshandler, og at disse naturligvis er helt annullerede for tiden og resultatet er — disse sagførere repræsenterer købere — at de ved, at nu vil sælgerne forlange højere priser for disse grundstykker, efter at de skal betale denne afgift. Det er det, regeringen fremkalder med sin forfølgelse af dem, der eventuelt får en gevinst, at køberen, at huslejer, dem, der skal ud i nybyggeriet, skal betale. Foreløbig standser man altså udbuddet af grunde på et tidspunkt, hvor man gerne vil have fremskyndet nybyggeriet.

Så kan den høje regering selvfølgelig med en vis ret sige: når vi har indført byggestop, hvorfor skulle vi så ikke foretage os noget for at standse salget af grunde? Disse to ting passer meget godt med hinanden, det gælder om at få det hele bremset.

Ud af mit forsøg på at finde frem til regeringens ædleste hensigter er jeg altså blevet klar over, at det kan ikke være hensynet til køberen, det kan ikke være hensynet til de fremtidige beboere eller industri-

bedrifter, der gør, at man fremkommer med dette forslag. Hensigten kan kun være, at man vil gå ad bagdøren og bruge den situation, der er med hensyn til grundpriser i øjeblikket i visse byområder, til at liste ind i det høje ting det forslag, som den højtærede statsminister ikke ad hoveddøren kunne komme igennem med i 1954, nemlig en kapitalvindingsafgift. Der er ingen tvivl om, desto mere jeg ser det igennem og undersøger alle muligheder for, at der kunne være et andet motiv, at det reelle motiv er, at man ad denne vej vil sikre sig en kapitalvindingsafgift, ligesom man ved reformen af aktieselskabslovgivningen også ønsker en skat på den kapitalvinding, der kan fås ved salg af aktier, ved kursstigning i aktier. Jeg er overbevist om, at gennemføres denne lov, vil der ikke gå lang tid, før den vil omfatte al fortjeneste ved salg af formuegenstande. Der er ingen, der tror på, at man i det lange løb vil opretholde en margin med først 75 pct. og så 40 pct. Ingen skal få mig til at tro på, at der ikke findes så gode hjerner i socialdemokratiet og måske også i den høje regering, at de ikke om 2-3 år vil sige: det kan ikke være afgørende for beskatningsmåden, om man har købt sin ejendom før den 5. maj 1960. Det kan ikke være således, at de, der har købt deres ejendomme den 6. maj, altså 6. maj folkene, får lov til at beholde 40 pct. for sig selv, medens de, der har købt den 4. maj, kan beholde 75 pct. Denne sondring lader sig ikke opretholde 10-15-20 år frem i tiden. Det er klart, at naturligvis går man til en fælles fortjenstmargen, der er skattefri, og jeg er temmelig overbevist om, at denne fortjenstmargen bliver mindre end de 75 pct. eller de 40 pct., den bliver nemlig som den af den daværende finansminister foreslåede i 1954: det bliver således, at det hele undtagen måske de første et tusind kroner skal rammes af en kapitalvindingsafgift. Og det er ikke blot ejendomme, men det er også aktier, man nu overvejer at gennemføre en kapitalvindingsafgift for, og det bliver kunstværker; en skønne dag vil den ramme alt det, folk har købt billigt og sælger til højere priser, hvad enten det er frimærker eller andet. Alt det bliver efterhånden underkastet denne kapitalvindingsafgift.